



Anadolu'nun Kültür Muhafızları

# Ayasofya

## Kutsal Hazine Avcıları

GENÇ  HAYAT



## Ayasofya Camii

Bahçenin altındaki gizli mekanda oturmuşlar, bir gece önce izledikleri sinema filmi hakkında konuşuyorlardı.

Alper:

“Muhteşem bir filmdi. Uzun süredir böyle bir aksiyon izlememiştim.” dedi. Diğer çocuklar da ona katılarak:

“Evet haklısın. Baştan sona kadar heyecan içinde izledik.” diye cevap verdiler. Ancak film Ruhi'nin üzerinde başka bir etki oluşturmuştu.

**“Sizi sadece aksiyon yanı mı etkiledi?”** diye sordu.

Sümevra, “Hayır! Tarihi bir dönemi aydınlatması benim için ilgi çekiciydi. Aksiyon da olunca film mükemmele dönüştü.” diye cevap verdi.

## YİĞİT MERAK ETTİ.

“Filmi sen de beğenmiştin! Tarihi bir aksiyon filmi olmasının dışındaki hangi konu seni etkiledi?” diye sorunca Ruhi:

“Dışındakiler değil, beni içindkiler etkiledi.” dedi.

Sinemada izledikleri filmin adı ‘**Kutsal Hazine Avcıları**’ idi. Başrol oyuncularının, içinde kutsal hazinenin saklı olduğu sandığı aramaları filmin senaryosunu oluşturuyordu. Ruhi de sandığın içindeki kutsal hazinenin ne olduğunu merak etmişti.

Yiğit:

“Sandığın içinde ‘**On Emir**’ in bulunduğu tabletler ve birtakım dini objeler olduğu söyleniyor.” deyince Ruhi:

“Asıl meyak ettiğim sandığın içindeki objeley değil. O objeyleyin yaydığı eneyji.” diye cevap verdi.

Fatmazel:

“Yani sandığın içinde enerji üreten  **radyoaktif** bir madde mi var?” diye sordu.

Alper,

“Bu bir parça filmde de yansıtılmıştı. Sandığın kapağı açıldığında içinden bir aydınlık çıkıyor ve o aydınlık onu gören herkesi yok ediyordu. Oysa filmin başrol oyuncusu gözlerini kapatmış ve orada diğerleri ile birlikte olmalarına rağmen ona bir şey olmamıştı.” deyince Sümeyra onu destekledi.

“Yani sandığın içinde her ne varsa, onu görenleri etkiliyor görmeyenleri ise etkilemiyor. Öyle mi?” diye sordu.

“O zaman sandığın içindeki radyoaktif madde olamaz.” dedi Fatmazel. “Eğer sandığın içinden dışarı radyasyon sızıyorsa bu görenleri de görmeyenleri de yani herkesi etkiler.” diye söze girdi.

Profesör uzaktan onları izliyordu. Konu derinleşince çocukların yanına geldi. Fatmazel’e bakarak.

“Belki gözlerini kapatıp görmeyenleri etkilemeyebilir. Bu konu **Albert Einstein’ın Özel Görelilik ve Genel İzafiyet Teorisi**’ni kapsamına

giriyor. Yani çeşitli değerlerin ölçümleri gözlemlenen hızlara göre değişken olabilir. **BU ÇOK AĞIR BİR KONU.** Liseye gittiğinizde elbette öğreneceksiniz.

Benim asıl merak ettiğim şey sandığın akıbeti. İzlediğiniz filmin sonunda sandık ne oluyor, bulunuyor mu?” diye sordu.

Fatmazel:

“Evet! Filme göre sandık bulunuyor. İçindeki enerji çevreye zarar verdiği için kapatılıp kimse- nin uğramayacağı bir depoya bir daha açılmamak üzere bırakılıyor.” diye cevap verince profesör bir süre düşünmeye başladı. Sonra da:

**“Sanırım filmin finali yanlış!”** dedi.

Çocuklar hayal kırıklığına uğradılar.

“Yanlış mı? Peki doğrusu ne? Asıl final nasıl?” diye sordular.

Profesör:

**“Kutsal Hazine Sandığı henüz bulunamadı.”** diye cevap verdi.

Sümeyra:

“Bulunamadı mı? Yani nerede olduğuna dair bir ipucu bile yok mu?” diye sordu.

Profesör:

“Çeşitli bilgiler var tabii. Ama pek çoğu doğru değil. Doğru olsa zaten bulunurdu. Dünya şu anda onu arıyor.”

Ruhi, “Peki profesör. Sizin biy fikriniz vayı mı? Kutsal Hazine Sandığı size göye neyede olabilir?” diye sordu.

Profesör bir süre sustuktan sonra:

“Biliyorsunuz Ayasofya uzun bir süre müze olarak kalmıştı. Şimdi yeniden camiye dönüştürüldü. Bir ihtimal bu sandık Ayasofya’da olabilir.” diye cevap verdi.

Çocuklar merak içinde:

**“AYASOFYA MI?”** diye sordular.

\* \* \*

Sivri Burun Sülo ile birlikte Semih Bey’in ofisindeydi. Patronlarının anlattığı konu ikisini de hayretler içinde bırakmıştı.

Sivri Burun:

**“Peki bu kadar önemli bir sandık nerede olabilir ki?”** diye sorunca Semih Bey çekmecesinden aldığı bir dosya klasörünü masanın üzerine bıraktı.

“Bu dosyayı elde etmek için neredeyse bir servet harcadım.” dedi ve devam edecekti ki Sülo hayretle ayağa kalkarak.

**“Ama bu sandık değil ki? Sadece klasöre benziyor.”** dedi.

Semih Bey gülümsedi.

“Dur heyecanlanma, bu elbette sandık değil. Ama bunun içinde sandığın nerede olduğuna dair önemli bulgular var.” dedi. Sülo tekrar yerine oturdu.

“Ben de öyle tahmin etmiştim. Çünkü sandık dört köşeli küp şeklinde olur. Küp derken geometri derslerinde gördüğümüz küplerden bahsediyorum. Annemin turşu koyduğu küplerden değil. Rahmetli annemin büyük bir turşu küpü vardı...” Sülo anlatmaya devam edecekti ki **SİVRİ BURUN ONU SUSTURDU.**



“Sülo sus! Şimdi annenin turşu küpünden bahsetmenin sırası değil.” diyerek Semih Bey’e döndü.

“Demek küp ile ilgili bilgiler bu klasörün içinde.” dedi. **SEMİH BEY ŞAŞIRDI.**

“Küp mü?”

“Şey yani sandık demek istedim. Kutsal Hazine sandığı.”

Semih Bey dosya klasörünü Sivri Burun’a uzattı:

“Evet tüm bilgiler burada. Bunları bu gece oku ve sandığı ele geçirmek için bir plan yap. Sonra da gelip bana planını anlat. Eğer beğenirsem şu an üzerinde oturduğunuz evin tapusunu sana veririm. Tabi yanı sıra da büyük bir miktar da para.” dedi.

**‘Para’** deyince Sülo’nun gözleri ışıldadı.

“Semih Bey, bizi hamsi kasalarının üzerinde uyuduğumuz harabe yerden kurtararak güzel bir daireye yerleştirdiniz. Şimdi de bu daireyi hep-ten vereceğinizi söylüyorsunuz. **Çok teşekkür ederiz.** Ama büyük bir miktar paranın ne kadar

olduğunu anlayamadım.” diye sorunca Semih Bey tebessüm etti.

**“Mesela yüz bin lira büyük bir paradır.”  
diye cevap verince Sülo yutkunmaya baş-  
ladı.**

**“Bir soru daha soracaktım. Yani ara-  
mızdaki samimiyete binaen soruyorum...”**

**Sülo tam sorusunu soracaktı ki Semih  
Bey’in sekreteri odaya girdi.**

**“Efendim sizinle görüşmek isteyen iki  
kişi geldi. Daha önce randevu almışlardı.”  
deyince Semih Bey:**

“Tamam, biraz beklesinler. Şu Sülo’nun sa-  
mimiyete binaen soracağı soruyu merak ettim.”  
dedi.

Sülo patronunun kendisine olan ilgisinden  
memnun oldu.

“Evin tapusunu veriyorsunuz. Yüz bin lira da  
para vereceğinizi söylediniz. Bu kadar çok parayı  
nerede saklıyorsunuz?” diye sordu.

**SİVRİ BURUN KIZARAK AYAĞA KALKTI.**  
Dosya elindeydi. Sülo'ya dönerek:

“Yine saçmalamaya başladın. Hadi gidiyoruz.” diye çıkıştı.

Sivri Burun'un gösterdiği tepkiyi Semih Bey göstermedi.

“Önce sen söyle sen paranı nerede saklıyorsun?” diye sordu. Sülo güldü.

“Benim hiç param olmadı ki!” dedikten sonra bir anısı aklına geldi.

“Rahmetli annem paracığını turşu küpünün içinde saklardı...” diye anlatmaya başlayınca Sivri Burun Semih Bey'den özür diledi. Sonra da Sülo'nun kolundan tutup dışarı çıktı.

Sekreter bayan **ŞAŞKINLIKLA** onları izliyordu. Odadan dışarı çıktıklarında patronuna dönerek:

“Semih Bey, Kutsal Sandığın üzerinde tam iki yıldır çalışıyoruz. Onunla ilgili bilgilere ulaşmak için neredeyse bir servet harcadınız. Şimdi böyle önemli bir projeyi bu iki salağa mı vereceksiniz?” diye sordu.

Semih Bey:

“Haklısın. İkiside değil belki ama bu Sülo tam bir salak. İşte onu bu yüzden yanımızda tutuyorum. Şu meşhur tarihi el yazması kitabı ve Peri Bacalarının olduğu yerdeki oteli onun sayesinde ele geçirdik. Bazen kırk akıllının kırk yılda yapacağı işi bazen bir deli bir günde yapabilir. Ben bu ikiliye güveniyorum.” dedi.

\* \* \*

Kutsal Hazine Sandığı çocukları **heyecanlandırmıştı**. O gece değişik kaynaklardan sandık hakkında bilgi edinmeye başladılar.

Sandık hakkında gerçekten de ilginç bilgiler mevcuttu. Örneğin bazı kaynaklara göre, sandığın gövdesine dokunan kişiler bir şekilde hastalanırken başka bir kaynakta ise sandık bir hayat kaynağı olarak anlatılıyordu. **Ona dokunan hasta bir kişi aniden iyileşebiliyordu.**

Sandığın gövdesinde bitmeyen bir enerji, vardı. Kimini hasta ediyor kimini iyileştiriyordu. O yüzden sandık bir yerden başka bir yere gövdesine takılan birer ağaç vasıtasıyla taşınıyordu. Bu

ağaç akasya ağacıydı ve sandığı taşıyanları içindeki **Zararlı enejiden Koruyordu.**

Kutsal kitaplarda da sandık hakkında önemli bilgiler vardı.

Çocuklar evlerinde ansiklopedilerden yararlanarak sandık hakkında bilgi toplarken Sivri Burun da Semih Bey'in verdiği belgeleri inceliyordu. **Birden** durarak Sülo'ya bağırdı.

Sülo odasındaki saksılara çiçek ekiyordu. İşi bitince elini yıkayarak Sivri Burun'un yanına geldi.

"Ne oldu?" diye sordu.

"Hemen bizim eski harabeye gidip altı tane hamsi kasası alıp getir." dedi.

**SÜLO ŞAŞIRDI.**

"Evimizde senin de benim de yatağımız var. Hamsi kasasına ne gerek var ki?" diye sordu.

Sivri Burun duvarlara resimler yapıştırıyor, çizgiler çiziyordu. Resimlerin pek çoğu internete bulunduğu Kutsal Ahit Sandığı'na ait fotoğraflardı. **Sülo'ya bakmadı bile.**

“Çok önemli. Hemen alıp gel.” dedi.

Sülo, Sivri Burun’un emirlerini pek sorgulamazdı. O bir şey istiyorsa mutlaka bir sebebi vardır diye düşünüyordu. **Çünkü Sülo’ya göre Sivri Burun dünyanın en zeki insanıydı!** Bir şey söylemeden dışarı çıkacaktı ki duvara dayanmış beş santim çapında iki tane uzun sopa gördü.

“Bu da ne? Bunlardan kürek sapı mı yapacaksın?” diye sordu.

“Sakın dokunma onlara.” dedi Sivri Burun. “Onlar hamsi kasalarından daha değerli.”

Sülo sorgulamadı. Tam elini ağaca uzatmıştı ki geri çıkıp odadan ayrıldı.

### Çıkarken de kendi kendine:

“Ağabeyimin aklını karıştırmayayım. Şu an önemli bir proje üzerinde çalışıyor.” diye mırıldandı. Saksılara yeni ektiği çiçeklere su koyduktan sonra evden ayrıldı.

Gerçekten de Sivri Burun yoğun bir biçimde düşünüyor, klasördeki bilgileri okuyarak kendi kendine konuşuyordu.